

Ur. się 6 lutego 1909 r. w Warszawie. W Piastowie od 1919 r. Przez 70 lat mieszkał przy ul. Marszałka Piłsudskiego; ostatnio przy Al. Wojska Polskiego. Brał udział w wojnie obronnej 1939 r. jako ochotnik.

Rodzice prowadzili w Warszawie warsztat stolarski, z którym przenieśli się do Piastowa. Romuald Matuszyński nie przejął tradycji rodzinnego rzemiosła. Od 1948 r. swoją karierę zawodową związał z Piastowskimi Zakładami Przemysłu Gumowego "Stomil". Był mistrzem - modelarzem. Po przejściu na emeryturę jeszcze przez 10 lat pracował w swoim ulubionym zakładzie na pół etatu. W latach 1966-85, czyli przez 20 lat (!) pełnił społecznie funkcję gospodarza zakładowej orkiestry dętej, patronując rozwojowi kilku pokoleń piastowskich muzyków. Za osiągnięcia zawodowe i wkład w tworzenie więzi pracowniczych otrzymał Dyplom Honorowego Członka Załogi PZPG "Stomil".

Równolegle z pracą zawodową prowadził intensywną działalność społeczną i polityczną. Głoszoną oficjalnie w tamtych czasach sprawiedliwość społeczną przyjął jako osobiste wyzwanie. Nie wahał się podjąć pracę na eksponowanych stanowiskach politycznych w zakładzie i poza nim. Tak rozumiał swoją robotniczą i obywatelską powinność. W latach 1953-56 był wiceprzewodniczącym Rady Zakładowej "Stomilu", 1957-61 - I sekretarzem Komitetu Miejskiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, 1960-69 - radnym i członkiem Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, 1963-65 - wiceprzewodniczącym MRN, 1970-75 - sekretarzem Komitetu Zakładowego PZPR "Stomilu".

Koledzy i znajomi wspominają Go jako człowieka skromnego i uczciwego, który swoje kontakty polityczne wykorzystywał do niesienia pomocy innym, także ludziom obcym. *Całkowicie pochłaniało Go środowisko pracy. W domu nie miał nawet psa - humorystycznie wspomina rodzina.*

Był także członkiem zarządu Towarzystwa Przyjaciół Piastowa, zabiegał o prestiż tej organizacji i skuteczność jej postulatów, odbył wiele spotkań z dziećmi i młodzieżą szkolną, zachęcając do aktywności społecznej i udziału w pracy na rzecz miasta.

Za długoletnią pracę zawodową, rozległą działalność społeczną i polityczną został odznaczony m.in.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego, Srebrną Honorową Odznaką Związku Zawodowego Chemików, Odznaką Za Zasługi dla woj. Warszawskiego.

Zmarł 15 lipca 1993 r. Był jednym z nielicznych mieszkańców Piastowa ściśle związanych z tym miejscem przez ponad 80 lat.